

บรรณานุกรม

- เกษร ทองแสน. (2551). การศึกษาบทเรียน (Lesson Study): แนวคิดใหม่ในการปรับปรุงการเรียนการสอน. วารสารหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 1(2), 10 - 21.
- ขุนประสงค์จรรยา. (2504). เลขคณิต - พีชคณิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- เจริญ บางเสน. (2549). เอกสารประกอบการอบรมตามโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ. กรุงเทพฯ: โรงเรือนอเล็กซานเดอร์.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยธรรม คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ชาญชัย อจินสมาจาร. (2541). การวางแผนบทเรียน. วารสารปาริชาติ, 11(1), 38 - 47.
- ณัชชา กมล. (2548). กรอบแสดงลักษณะการคิดเชิงพีชคณิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารวิทยาศาสตร์ มศว, 19-21 (พิเศษ), 62-73.
- ธีรารุช ปัทมวิบูลย์, สมรัฐ เขตनुช, วรพันธ์ สารสุรีย์ภรณ์ และนิติ วิทยาวิโรจน์. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: โปรวิชั่น.
- นภัทร จันทเทพินทร์, รัชเมธี รัชนิพนธ์ และโสฬส สังขภรณ์นิต. (2550). คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สกายบุ๊กส์.
- บริบูรณ์ เนาวประทีป, ไพโรจน์ สติธู, นววิวัฒน์ รัตนประเสริฐ, สิริพร ทิพย์คง, วิภาวรรณ สิงห์พริ้ง, อุษา ฮัมฟรี และธีระพล สติวงศ์. (2552). พีชคณิต: เพื่อส่งเสริมอัจฉริยภาพคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์.
- ประไพ อุ่นอก. (2553). รายงานการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 (พลังงานแสง) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตะบิงดิง จังหวัดยะลา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning). ม.ป.ท.
- ปริญญญา จุฬาริวิวัฒน์. (2543). โปรแกรมออกแบบวงจรดิจิทัลให้อยู่ในรูปสมการบูลีนที่ลดรูป. โครงการงานปริญญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิตบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เพ็ญญ์ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1 / E2). วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7, 44-52.
- พรรณทิพา พรหมรักษ์. (2552). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวางแผน

ทั่วไปเพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลทางพีชคณิตและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 21(2), 23-35.

พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็นเอส ออฟ เคอร์มัส.

มาริณี มหาวงษ์. (2549). การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสริมการเรียนรู้ เรื่อง ตรรกศาสตร์และพีชคณิตบูลีน วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2546. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มาลี จูทา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน (1051202) (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.

เยาวดี วิจารณ์ศรี. (2539). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนพร บ่อคำ. (2542). คณิตศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์. พิษณุโลก: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

รำพรรณ จันทร์วิวัฒน์. (2543). คณิตศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2554). พีชคณิต. วันที่ค้นข้อมูล 30 เมษายน 2554, เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/พีชคณิต>

_____. (2554). พีชคณิตแบบบูล. วันที่ค้นข้อมูล 30 เมษายน 2554, เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/พีชคณิตแบบบูล>

_____. (2554). เทคโนโลยี. วันที่ค้นข้อมูล 30 เมษายน 2554, เข้าถึงได้จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/เทคโนโลยี>

_____. (2554). สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. วันที่ค้นข้อมูล

30 เมษายน 2554, เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/สถาบันส่งเสริมการสอน>

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- วรารณ์ เสาะพาน. (2546). การพัฒนาบทเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เซตและการให้เหตุผล สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
มัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริชัย รัฐอนันต์พินิจ. (2542). แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์. วารสารวิชาการ
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 9(1), 43-49.
- ศิริโรจน์ กงมาชีพ. (2546). คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การลดรูปสมการและวงจรโลจิก.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการศึกษาทางการ
อาชีวและเทคนิคศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). หลักการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์. วารสารการวัดผล
การศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7, 21-27.
- สมบูรณ์ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัลกัญญ์ สีใส. (2546). การสร้างบทเรียน โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาสมการ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เสรี ชีโนดม. (2521). การสร้างบทเรียนแบบ โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง “ตรรกศาสตร์
เบื้องต้น” สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต, แผนกวิชามัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด (พ.ศ.2555 – 2559). กรุงเทพฯ: สหมิตรพรีนติ้งเอนด์
พับลิชชิ่ง.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำราญ วังนุราช. (2550). หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อการสอน/นวัตกรรมการศึกษาและ
เครื่องมือวัด. วารสารข่าวครูศรีสะเกษ, 33(349), 25-26.
- _____. (2550). หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อการสอน/นวัตกรรมการศึกษาและ

เครื่องมือวัด. วารสารข่าวครูศรีสะเกษ, 33(350), 24-27.

สำราญ วังนุราช. (2550). หลักการสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อการสอน/นวัตกรรมการศึกษาและเครื่องมือวัด. วารสารข่าวครูศรีสะเกษ, 33(351), 10-11.

อรอุมา กลิ่นโลกย์. (2549). การสร้างบทเรียนเรื่องความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

อุไรรัตน์ มากจันทร์. (2550). ชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เรื่องระบบตัวเลข ลอจิกเกต และพีชคณิตบูลีน วิชาดิจิทัลเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.